

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 5/04-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. januára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. F. M., bytom M., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Nc 42/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. F. M. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. novembra 2003 doručená sťažnosť Ing. F. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Nc 42/02.

Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že okresnému súdu bolo 30. januára 2002 doručené podanie sťažovateľa, v ktorom si uplatnil nárok na náhradu škody.

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že *„Žiadal som, aby bolo súdom preskúmané, či v zmysle Zákona NR SR č. 272/1994 Z. z. O ochrane zdravia ľudí v znení neskorších predpisov došlo k zanedbaniu všeobecnej povinnosti podľa § 12 písm. a, a žiadam aby zo strany odporcu boli predložené doklady podľa § 27 odst. 2 písm. j a písm. p, a či po uvedenej príhode boli vykonané skúšky a vyžiadaný posudok podľa § 12 písm. d, preskúmaná zdravotná nezávadnosť podľa § 12 písm. f a či podľa § 12 písm. g boli dodržané technologické a pracovné postupy (či vôbec existujú) a práca bola vykonaná pracovníkmi s predpísanou pracovnou a odbornou spôsobilosťou pre tento druh práce v zmysle § 12 písm. k.“*

Sťažovateľ namieta, že postupom okresného súdu, ktorý vo veci vedenej pod sp. zn. 9 Nc 42/02 nekonal, bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a zároveň mu bola spôsobená škoda vo výške 300 000 Sk, ktorú žiada nahradiť ako „odškodné“.

II.

Ústavný súd je podľa článku 127 ods. 1 ústavy (s účinnosťou od 1. januára 2002) oprávnený rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Bližšie podmienky konania o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 20 ods. 1 a 2 a § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii

Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Nesplnenie niektorej zo všeobecných alebo osobitných podmienok konania o sťažnostiach je dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Zo sťažnosti vyplýva, že k porušeniu označených práv sťažovateľa malo dôjsť postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Nc 42/02.

Ústavný súd zistil, že konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 9 Nc 42/02 bolo uznesením z 11. apríla 2002, ktoré nadobudlo právoplatnosť 23. apríla 2002, zastavené.

Jednou zo zákonných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 18. novembra 2003. Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd lehotu na podanie sťažnosti ustanovenú v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde vo vzťahu k namietanému postupu okresného súdu nepovažoval za

zachovanú, a preto odmietol sťažnosť ako podanú oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vychádzajúc z uvedeného záveru ústavný súd považoval za zbytočné vyzývať sťažovateľa, aby v zmysle § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde predložil splnomocnenie na jeho zastupovanie advokátom, resp. komerčným právnikom, a bolo už bez ďalšieho právneho významu zaoberať sa aj ďalšími podmienkami konania o sťažnostiach v zmysle citovaných ustanovení zákona o ústavnom súde a návrhom sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. januára 2004